

Verslag etappe 2 (Volendam - Barcelona) van Amerongen naar Kevelaer

Donderdag 10 maart stond onze chauffeur Klaas de Snaaijer om 8.30 voor de deur. We zaten nog lekker te ontbijten want het vertrek was pas om 9 uur. Na een rit van 1,5 uur heeft Klaas ons in Amerongen afgezet in de Holleweg dat op onze Google Maps papieren stond.

Thuis hadden Klaas Mol en ik (Cees van Langen) al een route uitgezet van ruim 20 km per dag. Kaarten hadden we uitgeprint van een gedetailleerde atlas van Jaap Honing en daarnaast nog aanwijzingen via Google Maps, en 2 kaarten van Klaas met fietsknooppunten van de regio daar. Zo moesten we in 5 dagen Kevelaer kunnen bereiken. Daarnaast deed in ons kleine groepje van 3 ook Marie (van Pietje) mee, en waren Dick Veerman (van Pietje) en Jaap Honing afgevallen. Dick door een open-hart operatie en Jaap door een ongeluk(je) in zijn bedrijf in Edam. Met beiden gaat het nu gelukkig alweer goed.

dag 1 Amerongen - Opheusden donderdag 10 maart

Met prachtig zonnig weer startten we onze eerste dag, om 11.30, na eerst koffie en een taartje in de herberg aan de Holleweg.

In het bos van Amerongen bleek al snel dat Google Maps hier niets te zoeken had, want linksaf, rechtsaf en nog eens linksaf in een bos, dat gaat niet. Gelukkig had Klaas een kaart bij zich van fietsknooppunten voor Midden-Nederland.

Die staan overal goed aangegeven en zo konden we vooruit.

Via de Amerongse berg en langs kasteel Prattenburg liepen we voorlangs Veenen-daal naar Achterberg. Daar zagen we een pas afgebouwde nieuwe kerk (waar zie je dat nog in Nederland) van de Oud-gereformeerden.

Bij een schooltje even op de bielzen uitgerust, wat gegeten, voeten gelucht en de eerste pleisters geplakt.

Verder nu naar de dijk aan de Nederrijn en het natuurgebied De Blauwe Kamer in de uiterwaarden daar. De laatste kilometers vielen zwaar, maar de steenfabriek was toch het eindpunt. Het pontje Wageningen-Opheusden zette ons over en onze 1e B&B wachtte ons vlak over de rivier op. Het was het oude Veerhuys dat zijn naam eer aandoet want het is in prachtige oude stijl bewaard gebleven. Op de boven-verdieping overnacht na een heerlijk diner in het oude Veerhuys zelf.

dag 2 Opheusden - Weurt vrijdag 11 maart

'Een witte wereld' zei Marie toen ze de gordijnen opendeed. Oh nee, dacht ik,

toch geen sneeuw op de wegen. Dat zou wel heel lastig lopen worden. Het bleek mist te zijn, dat hoort bij de omgeving van zo'n rivier en luidde alweer een zonnige dag in.

Na een heerlijk ontbijt en een lunchpakketje op zak gingen we om 10.30 u op weg naar Weurt (bij Nijmegen) Het was fris, maar de mist trok snel op en Opheusden liepen we al snel door. Daarna over de Betuwelijn met druk goederenspoorverkeer en de A15 naar Dodewaard, bekend van de kerncentrale. Toen we boven op de Waal-bandijk liepen zagen we een wit café dat open was voor ons, zo leek het. Even opgestoken daar en verder langs de eindeloos lange Waalbandijk. Vanaf het begin bij Dodewaard zagen we de brug over de Waal bij Ewijk al maar om er dan te komen! Langs de kerncentrale die nu gesloten is op naar de brug. We zagen dat veel schepen, meestal zwaar beladen met moeite tegen de stroom opvoeren.

Onderweg onder aan de dijk op een houtstapel van boomstronken en lekker uit de wind even uitgerust.

Tijdens het broodje eten werd Klaas besnuffeld en gelikt door een grote gele hond.

De bazin greep in meldde dat ze (de hond) niks deed en wij weer verder op weg naar de brug. Eindelijk daar aangekomen zagen we allerlei bouwactiviteiten op de brug en de trap oplopend een wit rond bord met rode rand bovenaanstaan.

Ai, ai, ai als dat maar niet afgesloten was voor de naastgelegen fietsbrug. Maar gelukkig was die open en konden we de Waal over.

Nu aan de zuidkant van de Waal richting Weurt, bovenlangs Ewijk en Beuningen weer een lange route over de dijk, sinds vorig jaar onderdeel van de Nijmeegse 4daagse.

De laatste 6 km, steeds oostwaars vielen ook nu weer zwaar, maar Weurt met de B&B Het Centrum verwelkomde ons hartelijk. De gastvrouw had wel een eenvoudig onderkomen voor ons boven, maar dat werd goedge maakt doordat ze voor ons een heerlijke maaltijd op tafel toverde.

dag 3 Weurt - De Horst (Groesbeek) zaterdag 12 maart

Na weer een superontbijt en lunchpakket met echte Weurter broodjes om 10.30 u op weg naar Nijmegen. Over de sluis van het Maas-Waal kanaal richting de Waalbruggen en het Casino aan de Waalboulevard. Terwijl we over de kaarten gebogen stonden stopte een vrouw op de fiets om ons te helpen de weg te vinden.

Dat gebeurt je vaak, dat mensen je willen helpen met de route. Heel positief.

Het casino lieten we links liggen, niet gegokt dus, hoewel Klaas daar wel eens komt!

Na een terrasje misten we een knooppunt, zodat we zoeken moesten naar het vervolg. Na wat omzwervingen de weg naar Berg en Dal gevonden, en aan het eind van dit dorp de gevreesde 7-heuvelenweg gevonden naar Groesbeek. Ons viel het mee, maar we snappen dat je als 4-daagser na 25 of 35 km. deze weg wel zwaar vindt.

Halverwege hebben we onze laatste broodjes genuttigd en Marie wat pleisters geplakt. In Groesbeek bij 't Kruidvat wat pleisters gekocht. Dan weer verkeerd gelopen en een jong stel liep met ons op om de juiste weg naar De Horst te vinden.

Ook nu waren de laatste km. recht en zwaar, we zagen de witte kerk al van verre.

Dat was ons richtpunt want onze 3e B&B heette de Pastorie.

Een prima eindhalte voor de 3e dag voor ons pelgrims. De eigenaar had de Pastorie bijna eigenhandig verbouwd tot een moderne B&B. Geen diner dit keer, maar vlak aan de overkant een goede snackbar. Zo dichtbij dat Marie bijna op haar sokken heen kon. Na een biologisch wijntje in de keuken sliepen we welverdiend onder de klokketoren in.

dag 4 De Horst - Afferden zondag 13 maart

Na een vooral biologisch ontbijt en een lunchpakket en iets meer dan € 100,- betaald te hebben voor 3 personen (een aanrader dus) gingen we om 11 uur op weg naar het Reichswald, net in Duitsland. Ik wilde daar graag door, waar Klaas liever de gebaande fietspaden aanhield. De gastheer van de Pastorie vertelde dat het niet mis kon, dus we gokten er maar op. Het weer was alweer met ons, en in het bos bleek het niet moeilijk met de zon als richtsnoer en verweerde bordjes met Gennep in het bos de weg naar Ottersum en Gennep vanuit het bos te vinden. Terug in Nederland liepen we tegen een frisse harde wind in.

We liepen nu in Noord-Limburg en de rechte wegen en landbouwgebieden deden me denken aan de Beemster. Niet echt prettig wandelen. Lange kilometers naar kerktorens. We kwamen in Ottersum aan, en mensen wezen ons het logement 'De Reiziger' aan, alweer een toepasselijke plek om halverwege de dag even bij te komen. De waard raadde ons na de koffie en water aan om het plaatselijke Heldro ijs te proberen, beroemd tot in de verre omgeving. Was ook heel lekker. Vergelijkbaar dus met ons Willem Honing ijs. We gingen op zoek naar het Pietenpad, want dat loopt door Gennep en gaat ook richting Afferden. In Gennep viel Klaas plots om, hij struikelde over een

opstaand randje. Hij verzwikte lichtelijk zijn rechtervoet. We schrokken er geweldig van en waren even bang dat het over was. Gelukkig kon hij weer verder, je wilt niet dat het dan ophoudt!

Verder langs de Maas naar Afferden. Dat viel tegen. We konden slecht zien of we wel op dat bekende Pietenpad liepen. In een bushokje water en brood tot ons genomen en de bus die langs kwam hebben we door laten rijden.

Op het laatst maar langs de snelweg gelopen, ook omdat we tijd verloren hadden met zoeken en vragen en omlopen langs de Maas.

Eindelijk vlak bij Afferden stopte er een auto langs de weg. Daarin Dorien (van Klaas) en hun kinderen Niels en Wilma. Een leuke en absoluut onverwachte verrassing.

En ongebooflijk toevallig dat wij daar langs de N271 liepen. Zij wilden ons verrassen in de B&B in Gening maar kwamen ons dus eerder al tegen. Zij reden alvast vooruit naar onze B&B in Gening (iets onder Afferden) en wachtten ons daar op.

De B&B zag er van buiten niet uit. Een vervallen boerderij zonder ramen in de stallen, alleen het voorhuis zag er redelijk uit. maar daarboven had de eigenaar een prachtige ruime zaal met grote slaapkamers gemaakt. Na een heerlijke douche zijn we uit eten geweest in 'De Heeren van Heukelom'. Daarna terug naar onze B&B en de 3 weer naar Volendam.

dag 5 Afferden - Kevelaer maandag 14 maart

We besloten maar wat voeger te starten want alle dagen liepen toch wel uit in onze planning. Na een goede nachtrust stond het ontbijt om 9 uur klaar. Dat was royaal en daarbij beschuit met muisjes, want de eigenaar was opa geworden.

Na een hartelijk afscheid en voor weer een zeer schappelijke overnachtingsprijs op weg naar eindpunt Kevelaer.

De ochtend was weer fris en zonovergoten, (niet één regenbuitje gehad) en we trokken nu oostwaarts vanaf Afferden naar de Duitse grens. Door het mooie natuurgebied 'De Maasduinen'. Hier was het stil, een enkele fietser of wandelaar, zelfs de vogels waren er nog niet volgens Klaas.

Langs bossen, een lege camping, een meertje en zandverstuivingen en uitgebloeide heide.

Bij de Schaapskooi een broodje en even later bij de Wellsche hut koffie met vlaai.

Over de grens in Duitsland konden we niet meer gebruikmaken van de fietskaart van Klaas. Nu met de atlaskaart van Jaap en de bordjes in Duitsland zelf. Maar in Duitsland zie je niet op elke hoek palen,

paddenstoelen of borden met verkeersinformatie met daarbij afstanden in km. Een jongeman gaf ons tips en langs zandafgravingen en een vervallen kazerne achter kilometerslang hetwerk kwamen we in de buurt van Wemb. Daar nog eens gevraagd aan een tractorbestuurder die ons de weg wees naar Am Bruch. Steeds maar vriendelijke mensen die je verder willen helpen. Op mijn gevoel en de stand van de zon op dat uur koos ik een route door de velden, (geen bordjes) maar Klaas had er weinig vertrouwen in. Die zei: 'Straks een hek, en dan weer terug'. Daar leek het ook op, maar na een bocht werd het karrepad een normale weg en we liepen in Am Bruch.

Vandaar langs de snelweg zo'n lange 5 km. tegen de wind in naar Kevelaer Bij het bord Kevelaer foto's genomen en naar de Kapellenplatz naar hotel 'De Gouden Appel', ons laatste bivak en eerste hotel.

Dit hotel staat tegenover de genadekapel en de basiliek van Kevelaer. De 'Schwein und Sauerkraut' was ons iets teveel, terwijl Marie alles ophad. De halfdroge Dornfelder smaakte ons ook prima en daarna onder de wol.

De volgende dag, dinsdag 15 maart om 10 uur de overdracht op de Kapellplatz aan ploeg 3 onder leiding van Wim Keizer.

Nog een kort bezoek aan de genadekapel, Marie had al een kaars opgestoken in de Kaarsenkapel. De basiliek bleek helaas gesloten i.v.m. werkzaamheden.

Daarna Marie uit een kaarsenwinkel getrokken en de thuisreis aanvaard, waarbij bleek dat we zelf de bus terug moesten rijden.

Rest ons nog te zeggen dat wandelen met z'n 3-en ook zijn voordelen heeft. De rust, de stilte, bijna mediteren, vertrouwen in de mensheid hervonden door alle lieve mensen die je ontmoet onderweg, de behulpzaamheid die we kregen.

Overall logeerden we alleen met ons 3-en omdat het nog geen seizoen is. Eindpunt Kevelaer: alle zorgen, vragen en dankbaarheid bij Maria van Kevelaer achtergelaten en kaarsen opgestoken. Een bijzonder kostbare ervaring....

groeten van Klaas Mol, Marie Veerman en Cees van Langen.